

ע"פ 6873/14 - סרגי מלכוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6873/14

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: סרגי מלכוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 2.9.2014 בת"פ 52704-10-13 שניתן על ידי
כבוד השופטת ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה: כ"ו בכסלו תשע"ה (18.12.2014)
בשם המערער: עו"ד אבי חימי
בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן
בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופטת ט' חיימוביץ) בת"פ 52704-10-13, בו
הרשיע בית המשפט את המערער והשית עליו 50 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 2,500
למתלון, זאת לאחר שהודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של תקיפה סתם.

המערער, ששירת כבלש במשטרת ישראל, היה מעורב באירוע שבמסגרתו הולם במתלון במכת אגרוף, לאחר
עמוד 1

שגם מפקדו עשה כן. יצוין, כי המתלונן הציג תעודה מזהה ולא נמצא עליו דבר במהלך חיפוש שנערך. בית המשפט המחוזי עמד על עברו של המערער שהחל מגיל 15 להתנדב במד"א, שירת בצה"ל שירות צבאי מלא כלוחם, ולא דבק רבב בהתנהלותו כשוטר עד לאירוע מושא הערעור. כן עמד בית המשפט המחוזי על תסקיר שירות המבחן שהמליץ על השתתפות עונש חינוכי של של"צ, לאחר שהתרשם כי למערער יכולת התבוננות פנימית וכי הוא משתף בקשיים המלווים אותו מילדותו, והדגיש כי המערער נטל אחריות על מעשיו, והביע צער וחרטה. עוד צוין כי האירוע דן גרם להרחקתו של המערער מקורס נהגי אמבולנס בו השתתף.

בית המשפט המחוזי עמד על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי המערער – כבוד האדם ושלמות גופו, וכן אמון הציבור במשטרה בפרט וברשויות אכיפת החוק בכלל – והחליט שלא להימנע מהרשעת המערער על יסוד שיקולי שיקום, בין היתר בהסתמך על פסק דינה של השופטת דורנר במסגרת הלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל) בו קבעה מהם התנאים המאפשרים הימנעות מהרשעה. לבסוף, השית בית המשפט על המערער את העונש הנ"ל.

הגם שאנו מבינים ללב של המערער – אדם נורמטיבי ביסודו שעברו, למעט האירוע נשוא הערעור, ראוי לציון – אין אנו סבורים כי יש הצדקה להימנע מהרשעה במקרה דנן, ובפרט נוכח העובדה שהעבירה בוצעה על ידו בהיותו שוטר.

אנו תקווה כי המערער יוכל להמשיך ולהתמיד בחיים נורמטיביים תוך תרומה לחברה ולקהילה. יתכן אף שבקשת חנינה שאותה יגיש המערער תזכה, בנסיבות המקרה, לאוזן קשבת.

אשר על כן, הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי בעבודות השירות כמפורט בגזר דינו של בית המשפט קמא.

ניתן היום, כ"ו בכסלו התשע"ה (18.12.2014).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט